

ת"פ 62829/11/16 - מדינת ישראל נגד ש א (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

09 אפריל 2017

ת"פ 62829-11-16 ישראל נ' א(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר דורון
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י המתמחה יאיר מלכה

נגד
הנאשם

ש א (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אורי דיגי

גזר דין

רקע

1. הנאשם לאחר הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע ביום 24.1.17 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים, עבירות על סעיפים 382(ג) ו-192 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בהתאמה.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 26.11.16, סמוך לשעה 22:00, בבית המתלוננת - אשתו, אגב ויכוח שנסב סביב רצון הנאשם לברר עם מי שוחחה הנאשמת בטלפון הנייד שלה, דרש לקבלו לידי. באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחפה על הקיר והכה בפניה באגרופיו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות ושטפי דם מסביב לעינה השמאלית.

באותן נסיבות, משך הנאשם את המתלוננת משערה ובכתפיה אל אחד מחדרי הבית והשליכה על המיטה, תוך שהורה למתלוננת למחוק את היישומונים "וואטסאפ" ו-"אינסטגרם", ואיים עליה באומרו לה "אם אני תופס אותך מדברת בטלפון עם משהו, אני אפגע בך".

טיעוני הצדדים:

3. טיעוני המאשימה לעונש הוגשו בכתב (ת/1), לרבות תמונות צבעוניות המתעדות את הפגיעה שחוותה המתלוננת וכן גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם.

המאשימה פירטה הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, שבעיקרם פגיעה בהגנה על כבודו ושלמות גופו של אדם; הגנה על אוטונומיית הפרט; הגנה על שלמות קניינו של הפרט. ערכים אלו מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר באלימות המכוונת כלפי בת הזוג.

לדידה של המאשימה, מתחם הענישה ההולם לעבירה המיוחסת לנאשם, נע בין מס' חודשי מאסר (שיכול וירוצה בעבודות שירות) ברף התחתון לבין 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש המצוי בחלק הבינוני של רף הענישה, שהוא מאסר של 9 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות.

4. בטיעוניו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה, ולהשית עליו עונש מאסר התואם תקופה זו. לדידו, מדובר באירוע אלימות שאין ראיה רפואית באשר למהות החבלות, והדבר מעיד כי אלו הן חבלות מינוריות.

ב"כ הנאשם, סבר כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר מותנה ברף התחתון, לבין ששה חודשי מאסר בפועל ברף העליון, והפנה לפסיקה התואמת עמדתו.

הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, ואין לאפשר לעובדה שעצור בתיק, כדי לקבוע את ענישתו לחומרה. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו. מדובר בנאשם שהינו אב לשמונה ילדים קטינים והוא המפרנס היחיד שלהם. אין לנאשם עבר פלילי בעבירות של אלימות במשפחה, והגם שיש לו עבר פלילי אחר, מעולם לא ריצה מאסר.

5. הנאשם הביע צער על שעשה. ציין כי יש לו ששה ילדים, וכי 11 שנים עובד בעבודה ולא עשה כל בעיה עד כה. מודה בביצוע העבירה, ולמד את הלקח הנדרש.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הינם שלמות גוף וכבוד אדם - במקרה זה של המתלוננת, ושמירה על התנהלות תקינה, נעדרת אלימות, בתא המשפחתי או במקרה זה במערכת היחסים בין בני הזוג. אלימות במשפחה הינה בבחינת נגע חברתי שיש להילחם בו מחמת היותו כזה המסכן לא רק את שלמות גוף המתלונן או המתלוננת, אלא גם ערכים חברתיים ברורים ובסיסיים, בלעדיהם לא נוכל להיחשב כחברה נאורה ומתוקנת. הדברים מקבלים משנה תוקף, עת מבוצעת עבירת איומים בצמוד לעבירת אלימות, המהווה כשלעצמה, פגיעה בערך המוגן של יכולת המתלוננת לחיות חיה מבלי שתפחד אם ימומש האיום, תוך פגיעה בשלוות נפשה, ביטחונה וחירות פעולתה.

כחלק מהמלחמה בנגע של תופעת האלימות במשפחה, רף הענישה, אותו ראוי שבית המשפט יתווה, הינו רף גבוה.

לעניין זה ראה ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים].

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה, הייתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש עמוד 2

והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה."

ואף לא למותר לציין, כי ביהמ"ש העליון, במספר הזדמנויות, הביע עמדתו כי מעשי אלימות במשפחה הינם מעשים שיש לגנותם והעביר מסר חד משמעי באשר לחומרה הנלוות אליהם.

לעניין זה ראה ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (11.10.2007).

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי."

וכן ראה הנאמר בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני;

"לא פעם עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן...עבירות אלו מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית... יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת."

בית המשפט העליון, גם אמר דברו באשר לחומרת עבירת האיומים, במיוחד זו שמבוצעת על ידי בן הזוג, והדגיש הצורך להחמיר בענישה במקרים אלו.

לעניין זה ראה את רע"פ 10637/08 בלישה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (18.12.08), שם קבע כב' הש' א.א. לוי את הדברים הבאים;

"מעטמדי, ולעיתים אף מאוחרמדי, מטעימות ערכאות המשפט את החומרה היתרה שבמעשי איום והפחדה מצד גברים כלפי בנות זוגם, אך בשל כך שאלו מבקשות לסייע מעמם את מערכת היחסים הזוגית. מעשים אלה - אינברורמהם להציבת מרור אזהרה מפניה שלא לימותקשה, העלולה לפקוד בתוך זמן קצר את אותן נשים ולא אחת אף לגבות מחירבנפש..."

לעניין זה ראה:

א. ברע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (25.6.08), דחה בית המשפט העליון בקשת ערעור על קביעת בית המשפט השלום שאומצה בבית המשפט המחוזי, במסגרתה הושת עונש של 12 חודשי מאסר על נאשם נעדר עבר פלילי שאיים על אשתו.

ב. ברע"פ 4149/10 סוהיל קנאבה נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש - המטומה בעין, המטומה באוזן, נפיחות והמטומה מעל הלחי ושפשופים ושטף דם בזרוע. כל זאת בשל ויכוח עקב רצון האישה לעזוב את הבית לבית הוריה. מדובר באירוע אחד והנאשם היה שתוי. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אך המליץ על מאסר מותנה

ודיווח כי בתם של בני הזוג נפטרה, נערכה סולחה ביניהם והם חיים בשלום מזה שנה וחצי. בימ"ש השלום הטיל 10 חודשי מאסר בפועל ובבית המשפט המחוזי הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מרכז) 47258-05-13 י.פ. נ' **מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (13.10.13), נדחה ערעור על עונש בן 3 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים, בגין תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, ניסיון לתקיפה סתם ושיבוש מהלכי משפט. למתלוננת נגרם סימן אדום על צווארה וסימנים כחולים על רגליה. הנאשם והמתלוננת גרושים, עבר נקי, אירוע יחיד, תסקיר חיובי, עבר הליך טיפולי.

ד. בת"פ (חי') 8656-03-12 **מדינת ישראל נ' גרמאו אספה**: בגין תקיפת בת זוג עם חבלות של ממש - נפיחות ופצע בשפה, הוטלו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות וצו מבחן עם עונשים נלווים. הנאשם לו עבר נקי הודה מיד. המתלוננת אינה מעוניינת שיכנס לכלא ושירות המבחן ממליץ על צו מבחן ועונש מותנה.

ה. בת"פ (נת') 24676-09-11 **מדינת ישראל נ' ג' א' ג'** (12.5.13), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ואיומים, ונדון ל-3 חודשי עבודות שירות. המתלוננת הודיעה לנאשם כי אינה מעוניינת בהמשך זוגיות עמו וביקשה לצאת מביתו. הנאשם נעל את הדלת ואיים להתאבד אם לא תחזור אליו. כשניסתה לצאת דחף אותה מספר פעמים על המיטה, אחז בחוזקה בגרונה, גרם לה חבלות בזרוע ובירך, משך בחוזקה בידה, החזיק בחוזקה בפניה וסטר לה מספר פעמים.

ו. ברע"פ 1107/06 **יוסף עיד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (27.8.06), הוטלו על המבקש מאסר על תנאי והתחייבות. המבקש הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש, לאחר שתקף את אשתו בתקופה בה היו פרודים, הכה אותה בכל חלקי גופה, וגרם לה לשטפי דם, לשריטות ולחתך באצבע. הנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, בני הזוג נפרדו. בקשה לביטול ההרשעה נדחתה.

ז. בת"פ (באר שבע) 37911-12-12 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (17.4.2013), נדון מקרה בו בעל היכה את אשתו, כשהוא בגילופין. באותו מקרה סירב הנאשם לתסקיר של שירות המבחן ואף סירב לקבל חוות דעת הממונה על עבודות שירות. הוא נדון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר שנקבע מתחם עונש ההולם שנע בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר.

ח. ת"פ (באר שבע) 12880-10-11 **מדינת ישראל נ' אלטלאקה** (20.5.2013), נדון מקרה אחר של נאשם שבמספר הזדמנויות תקף את אשתו ההרה ואיים עליה. באותו מקרה היו הנסיבות חמורות מהמקרה שלפנינו ומתחם הענישה נקבע שם למתחם שנע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

מהפסיקה לעיל, ניתן ללמוד על את מדיניות הענישה במקרים בהם בוצעה עבירת אלימות בתוך המשפחה או בתוך התא הזוגי. יוער, כי נסיבות ביצוע העבירות בחלק מהמקרים אותם בחנתי, חמורות מאלו המתוארות בכתב האישום בו הורשע הנאשם ובחלקן זהות בחומרתן. במסגרת הפסיקה השלטת, קיים מנעד רחב של ענישה הנע בין סיום התיקים באי הרשעה או במאסר מותנה לבין מאסר בפועל.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

7. במסגרת זו יש לקחת בחשבון העובדה, כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע, בבית המתלוננת - מבצרה - המקום בו אמורה לחוש את תחושת הביטחון המרבית. מעשי הנאשם, נעשו אגב רצונו לשלוט שליטה מלאה בחיי המתלוננת, תוך שייקבע עבודה עם מי תעמוד בקשר ובאיזה אופן. אין המדובר אלא בהפעלת אלימות לא פשוטה על מנת לקבוע סדרי עולם עבור המתלוננת, סדרי עולם הדירים בכפיפה עם תפיסת הנאשם את הדרך בה עליה לחיות, תוך רמיסה פיזית ונפשית של מאווי המתלוננת ורצונותיה.

מדובר בנאשם שביצע את העבירה באופן בלבדי, היה הציר המרכזי בה, ולא הוכח כי היה גורם שמנע הימנו ההבנה המלאה של האיסור הצמוד לעבירות כאמור. גם אם לא הוכח תכנון מוקדם לביצוע העבירה, הרי שבסופו של דבר גם אם נעשו הדברים מתוך תגובה מידית של הנאשם למצב דברים נתון להבנתו, הרי שאין בכך כדי לקבוע העדר קיומה של כוונה ותכנון מידי לביצוע העבירות כאמור. כך גם לא ניתן לקבוע קיומו של סייג שלא אפשר לנאשם להימנע מביצוע העבירות כאמור.

יש לזכור כי המתלוננת נחבלה מן התקיפה, באופן שאינו חמור במיוחד, אך יש לזכור שמעבר לפגיעה הפיזית שפורטה בכתב האישום, קיים רכיב של פגיעה נפשית משמעותית במתלוננת, במיוחד נוכח ההשפלה הכרוכה בעצם משיכתה בשיערה אל עבר אחד מחדרי הבית והשלכתה על המיטה תוך הפגנת האלימות כלפיה, זהו רכיב שאינו ניתן בהכרח לכימות. עוד יש לזכור, כי על פי מנגנון הפעלת הכוח והאלימות שהפגין הנאשם, היה יכול להיגרם למתלוננת נזק משמעותי לאין ערוך.

לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין 3 חודשי מאסר בפועל, לבין 14 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים. עוד קובע אני, כי הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים שצוינו לעיל, הינה פגיעה לא מבוטלת.

האם יש מקום לסטייה ממתחם הענישה:

8. אין חולק כי סטייה כזו, אפשרית במקרה בו מתרשם בית המשפט, כי הדרך לשיקום הנאשם פתוחה בפניו. במקרה דנן, לא התרשמתי מאפיק שיקומי זה בהתייחס לנאשם.

גזירת העונש

9. בעת גזירת העונש, המצוי בתוך המתחם העונש ההולם, או מחוץ לו בהתקיים התנאים המתאימים, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק) כפי שהן רלוונטיות לתיק דנן;

א. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי משנת 2012, הכולל עבר של אלימות, אך לא אלימות במשפחה. העובדה כי הנאשם הורשע כעת בעבירה זו שלא נמנתה על העבירות בהן הורשע בעבר, אינה רכיב האמור להקל עמו בעיני בית המשפט, שכן ניתן לקבוע כי הגם שהנאשם בעל עבר באלימות כאמור, ואמור היה להפנים את המסר הנדרש נוכח הליכים פלילים קודמים בעניינו, נדמה כי המסר לא חלחל לתודעת הנאשם, ודווקא קיימת החמרה במעשי האלימים, עת עבר לפגוע בבני משפחתו הקרובה.

ב. ענישת הנאשם, תפגע בבני משפחתו הסמוכים לשולחנו, נוכח היותו המפרנס היחיד של ילדיו הקטינים.

ג. יש לזכור כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, והביע חרטה כנה בפני בית המשפט על מעשיו. ביחס לחלופי הזמן, הרי שמדובר בכתב אישום שהוגש מיד בסמוך לביצוע העבירות כאמור, ולא ניתן לקבוע כי חלף זמן משמעותי בין מועד ביצוע העבירה למועד גזירת הדין.

10. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרה, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל. מתקופת מאסר זו, תנוכה תקופת מעצר הנאשם וזאת החל מיום 27.11.16 ועד היום. **תשומת לב שב"ס לבחינת מועד שחרורו המדויק של הנאשם נוכח ימי מעצרו.**

ב. 8 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו מבית הסוהר. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו מבית הסוהר. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מעבירת אלימות במשך שנתיים מיום שחרורו מבית הסוהר. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו תוך 10 ימים מהיום, ייאסר למשך 5 ימים לשם כפיית החתימה על ההתחייבות. שב"ס יאפשר לנאשם לחתום על התחייבות זו עוד היום, ובטרם יושב למאסרו.

ה. נוכח העובדה כי הנאשם והמתלוננת הינם בעל ואישה, החיים יחדיו, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום קנס או פיצוי כספי למתלוננת, והרי ביצוע רכיבים עונשים אלו, יהוו פגיעה ישירה במתלוננת, ובבחינת העברת תשלום הפיצוי מכיס לכיס, או פגיעה בכיס המתלוננת לו יושת קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ז, 09/04/2017 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון , שופט

הוקלדעלידימלוינהדנילוב